

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0206/2013

7.6.2013

*****I**

RAPORT

referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) și a Convenției de aplicare a acordului Schengen
(COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportor: Georgios Papanikolaou

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

În amendamentele Parlamentului, modificările aduse proiectului de act sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Evidențierea cu caractere *cursive simple* este o indicație pentru serviciile tehnice, referitoare la elemente ale proiectului de act propuse pentru a fi corectate în vederea elaborării textului final (de exemplu elemente evident greșite sau omise într-o anumită versiune lingvistică). Propunerile de corectură sunt supuse acordului serviciilor tehnice în cauză.

Antetul amendamentelor referitoare la un act existent pe care proiectul de act urmărește să îl modifice cuprinde două rânduri suplimentare prin care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția vizată a acestuia. Fragmentele preluate ca atare dintr-o dispoziție a unui act existent pe care Parlamentul dorește să o modifice, dar pe care proiectul de act nu a modificat-o, sunt evidențiate cu caractere **aldine**. Eventualele eliminări ale unor astfel de fragmente sunt semnalate prin simbolul [...].

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN	5
AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN LA PROPUNEREA COMISIEI...	6
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI JURIDICE PRIVIND TEMEIUL JURIDIC	65
EXPUNERE DE MOTIVE.....	69
PROCEDURĂ	72

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) și a Convenției de aplicare a acordului Schengen (COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0118),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 77 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0070/2011),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice referitor la temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea din 19 decembrie 2012 de a aproba poziția Parlamentului European, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 și articolul 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0206/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

**AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN*
LA PROPUNEREA COMISIEI**

**REGULAMENTUL (UE) NR. .../2013
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**

din ...

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen, a Regulamentului (CE) nr. 1683/95 al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special **articolul 77**

■ alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

* Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere ***cursive aldine***; textul eliminat este marcat prin simbolul ■.

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹,

¹ Poziția Parlamentului European din ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din ...

întrucât:

- (1) Politica Uniunii în domeniul frontierelor externe are ca obiectiv un management integrat al frontierei care să garanteze un nivel uniform și înalt de control și de supraveghere, care reprezintă un corolar indispensabil pentru libera circulație a persoanelor în Uniune și o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. În acest scop, ***ar trebui prevăzute*** norme comune privind standardele și procedurile de control la frontierele externe, ***ținând seama de presiunile specifice și disproporționate cu care se confruntă unele state membre la frontierele lor externe. Acest set de norme ar trebui să fie guvernat de principiul solidarității între statele membre.***
- (1a) ***Libera circulație a persoanelor în spațiul Schengen constituie una dintre cele mai mari realizări ale integrării europene. Libertatea de circulație este un drept fundamental, condițiile de exercitare a acesteia fiind stabilite în Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și în Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora***¹.

¹ ***JO L 158, 30.4.2004, p. 77.***

- (1b) *Eliminarea controalelor la frontierele interne necesită o încredere reciprocă deplină între statele membre în privința capacității lor de a pune integral în practică măsurile de compensatorii care permit eliminarea acestor controale.*
- (2) Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen)¹ a intrat în vigoare la 13 octombrie 2006.
- (3) După *mai mulți* ani de aplicare practică a apărut necesitatea realizării unei serii de modificări pe baza experiențelor practice ale statelor membre și *ale* Comisiei în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (CE) nr. 562/2006, pe baza rezultatelor evaluărilor Schengen, a rapoartelor și solicitărilor prezentate de statele membre, *a evoluției dreptului primar și secundar al Uniunii, precum și necesitatea clarificării și a identificării mai eficiente a chestiunilor tehnice critice.*
- (4) Raportul Comisiei din *21* septembrie 2009 privind punerea în aplicare a dispozițiilor referitoare la ștampilarea documentelor de călătorie ale resortisanților țărilor terțe în conformitate cu articolele 10 și 11 din Regulamentului (CE) nr. 562/2006, precum și Raportul Comisiei din 13 octombrie 2010 privind aplicarea titlului III (Frontiere interne) din Regulamentului (CE) nr. 562/2006 conțin propuneri concrete privind modificări tehnice ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006.

¹ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

(5) În temeiul actelor legislative recent adoptate de către **Uniune**, în special Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)¹ și Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală² se impun anumite modificări ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006.

(5a) De asemenea, anumite dispoziții ale Convenției de punere în aplicare a acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune³ („Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen”) ar trebui modificate pentru a reflecta modificările aduse Regulamentului (CE) nr. 562/2006 și situația juridică actuală.

¹ JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

² JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

³ **JO L 239, 22.9.2000, p. 19.**

(5b) *În temeiul cauzei C-241/05, Nicolae Bot/Préfet du Val-de-Marne¹, este necesară modificarea normelor privind calcularea duratei autorizate pentru șederile pe termen scurt în Uniune. Existența unor norme clare, simple și armonizate în toate actele juridice care reglementează această chestiune ar fi atât în beneficiul călătorilor, cât și al autorităților responsabile din domeniul frontierelor și al vizelor. Prin urmare, ar trebui să fie modificate în consecință Regulamentul (CE) nr. 562/2006 și Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză² și Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație³, Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS)⁴ și Regulamentul (CE) nr. 810/2009.*

¹ *Rec. 2006, I-9627.*

² *JO L 164, 14.7.1995, p. 1.*

³ *JO L 81, 21.3.2001, p. 1.*

⁴ *JO L 218, 13.8.2008, p. 60.*

- (5c) *Adoptarea Regulamentului (UE) nr. 1168/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene¹ (Frontex) (denumită în continuare „agenția”) îmbunătățește gestionarea integrată a frontierelor externe și consolidează rolul Agenției în conformitate cu obiectivul Uniunii de a elabora o politică vizând introducerea progresivă a conceptului de management integrat al frontierei.*
- (6) Pentru alinierea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 562/2006 la TFUE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din *TFUE* ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adoptarea de măsuri suplimentare de reglementare a supravegherii, precum și modificarea *anexelor la Regulamentul (CE) nr. 562/2006*. Este deosebit de important ca în cadrul activității pregătitoare Comisia să realizeze consultări, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

¹ *JO L 304, 22.11.2011, p. 1.*

- (7) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume o serie de modificări tehnice ale normelor existente ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006 și a Convenției privind punerea în aplicare a Acordului Schengen, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1683/95, (CE) nr. 539/2001, (CE) nr. 767/2008 și (CE) nr. 810/2009, poate fi realizat *numai* la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este, de asemenea, prevăzut la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea *respectivului* obiectiv.
- (8) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării *acquis*-ului Schengen¹, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului² din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului menționat.

¹ JO L 176, 10. 7.1999, p. 36.

² JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

- (9) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen¹, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE².
- (10) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen³, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului⁴.

¹ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

² JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

³ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁴ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

- (11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament constituie o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul a decis cu privire la prezentul regulament, dacă îl va integra în legislația sa națională.
- (12) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen¹. În consecință, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (13) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen². În consecință, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

² JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

Articolul 1
Modificarea Regulamentului (CE) nr. 562/2006

Regulamentul (CE) nr. 562/2006 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) porturile maritime, fluviale și pe lacuri ale statelor membre pentru legăturile interne regulate cu feribotul ■;”;

(b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «legături interne regulate cu feribotul» înseamnă orice legătură cu feribotul între aceleași două sau mai multe porturi, situate pe teritoriul statelor membre, fără escală în porturi situate în afara teritoriului statelor membre și care constă în transportul de persoane și vehicule în baza unui orar publicat;”;

■

- (d) punctul 5 se modifică după cum urmează:
- (i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„5. «persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii» înseamnă”;
 - (ii) la litera (a), trimiterea la „articolul 17 alineatul (1)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 20 alineatul (1)”;
 - (iii) la litera (b), cuvântul „Comunitate” se înlocuiește cu cuvântul „Uniune”;
- (g) la punctul 6, trimiterea la „articolul 17 alineatul (1)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 20 alineatul (1)”;
- (ga) se introduce următorul punct:
- „8a. «punct comun de trecere a frontierei» înseamnă orice punct de trecere a frontierei situat fie pe teritoriul unui stat membru, fie pe teritoriul unei țări terțe în care polițiștii de frontieră ai statului membru și polițiștii de frontieră ai țării terțe ***efectuează unul după celălalt controale la intrare și la ieșire în conformitate cu legislația lor națională și în baza unui acord bilateral;***”;

(h) punctul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„15. «permis de ședere» înseamnă:

- (a) orice permis de ședere eliberat de statele membre în conformitate cu modelul uniform stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe* și permisele de ședere eliberate în conformitate cu Directiva 2004/38/CE;
- (b) toate celelalte documente emise de un stat membru resortisanților țărilor terțe, care le autorizează șederea pe teritoriul său și care au făcut obiectul unei notificări și al publicării ulterioare în conformitate cu articolul 34, cu excepția:
 - (i) permiselor temporare emise în cursul examinării primei cereri de eliberare a unui permis de ședere astfel cum se menționează la litera (a) sau a unei cereri de azil; și

- (ii) vizelor eliberate de statele membre în formatul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului *din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză***;

* *JO L 157, 15. 6.2002, p. 1.*

** *JO L 164, 14.7.1995, p. 1.”;*

(ha) se introduce următorul punct:

„18a. «lucrător offshore» înseamnă o persoană care lucrează pe o instalație offshore aflată în apele teritoriale sau într-o zonă maritimă de exploatare economică exclusivă a statelor membre, astfel cum sunt definite în dreptul maritim internațional, și care revine regulat, pe cale maritimă sau aeriană, pe teritoriul statelor membre;”;

2. La articolul 3, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) drepturile persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii;”;

2a. *Se introduce următorul articol:*

„Articolul 3a

Drepturi fundamentale

În aplicarea prezentului regulament, statele membre respectă pe deplin dreptul relevant al Uniunii, inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta drepturilor fundamentale”), dreptul internațional relevant, inclusiv Convenția privind statutul refugiaților încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 („Convenția de la Geneva”), obligațiile legate de accesul la protecție internațională, în special principiul nereturnării și drepturile fundamentale. În conformitate cu principiile generale ale dreptului Uniunii, deciziile în temeiul prezentului regulament se adoptă în mod individual.”;

3. La articolul 4, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1), pot fi permise excepții de la obligația de trecere a frontierelor externe numai prin punctele de trecere a frontierei și în timpul programului de funcționare stabilit:

- (a) pentru indivizi sau grupuri de persoane, în cazul unei solicitări cu caracter special privind trecerea ocazională a frontierelor externe în afara punctelor de trecere a frontierei sau în afara programului de funcționare stabilit, cu condiția să fie în posesia autorizațiilor cerute de legislația internă și ca acest lucru să nu fie contrar intereselor statelor membre în materie de ordine publică și de siguranță internă. Statele membre pot prevedea dispoziții specifice în acordurile bilaterale. ***Excepțiile generale prevăzute în dreptul intern și în acordurile bilaterale trebuie notificate Comisiei în conformitate cu articolul 34;***
- (b) pentru indivizi sau grupuri de persoane, în cazul unei urgențe neprevăzute;
- (c) ***în conformitate cu normele specifice prevăzute la articolele 18 și 19 în coroborare cu anexele VI și VII.***”;

4. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă de maximum **90 de zile** în orice perioadă de **180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere**, condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe sunt următoarele:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) să fie în posesia unui document de călătorie valabil care **să permită titularului** să treacă frontiera și care să îndeplinească următoarele criterii:

(i) să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul statelor membre. În caz justificat de urgență, această obligație poate fi înlăturată;

(ii) să fi fost eliberat în ultimii 10 ani.”;

(aa) se introduce următorul alineat:

„(1a) În sensul aplicării dispozițiilor alineatului (1), data intrării se consideră ca fiind prima zi de ședere pe teritoriul statelor membre, iar data ieșirii se consideră ca fiind ultima zi de ședere pe teritoriul statelor membre. Perioadele de ședere autorizate în temeiul unui permis de ședere sau a unei vize naționale de lungă ședere nu sunt luate în considerare la calcularea perioadei de ședere pe teritoriul statelor membre.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc toate condițiile menționate la alineatul (1), dar care sunt titulari ai unui permis de ședere sau ai unei vize de lungă ședere sunt autorizați să intre în scopul tranzitului pe teritoriile altor state membre pentru a putea ajunge pe teritoriul statului membru care le-a eliberat permisul de ședere sau viza de lungă ședere, cu excepția cazului în care respectivii resortisanți se află pe lista națională de alerte a statului membru ale cărui frontiere externe doresc să le traverseze și alerta respectivă este însoțită de instrucțiuni cu privire la refuzul intrării sau tranzitului;”;

(ii) la litera (b), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) resortisanții țărilor terțe care îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (1), cu excepția celor menționate la litera (b), și care se prezintă la frontieră pot fi autorizați să intre pe teritoriile statelor membre dacă la frontieră este eliberată o viză în conformitate cu articolele 35 și 36 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ***din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)****.

Statele membre întocmesc o statistică privind vizele eliberate la frontieră în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 și cu ***anexa XII la acesta***.

* JO L 243, 15.9.2009, p. 1.”.

4a. La articolul 6 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În exercitarea îndatoririlor lor, polițiștii de frontieră respectă în totalitate demnitatea umană, în special în cazurile în care sunt implicate persoane vulnerabile.”;

5. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Controlul minim prevăzut la primul paragraf constituie regula pentru persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii.

Cu toate acestea, în cazul în care se efectuează controale minime asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, polițiștii de frontieră pot, în mod nesistematic, să consulte bazele de date naționale și europene pentru a se asigura că persoanele respective nu reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru siguranța internă, ordinea publică, relațiile internaționale ale statelor membre sau o amenințare pentru sănătatea publică.

Consecințele respectivelor consultări nu pun în pericol dreptul de intrare pe teritoriul statului membru în cauză al persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, astfel cum se prevede prin Directiva 2004/38/CE.”;

(b) la alineatul (5) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) ***Fără a aduce atingere dispozițiilor celui de al doilea paragraf, resortisanților țărilor terțe care fac obiectul unui control amănunțit în linia a doua li se vor furniza informații scrise într-o limbă pe care o înțeleg sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, sau printr-un alt mijloc eficace, privind scopul și procedura acestui control.***”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Controlul asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii se efectuează în conformitate cu Directiva 2004/38/CE.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(8) În aplicarea literei (a) sau (b) de la articolul 4 alineatul (2), statele membre pot să prevadă, de asemenea, derogări de la normele prevăzute în prezentul articol.”;

6. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2)(a) Persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii sunt autorizate să folosească culorile indicate de panoul prezentat în anexa III partea A («UE, SEE, CH»). Respectivetele persoane pot, de asemenea, să folosească culorile indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 («*fără* viză») și partea B2 («toate pașapoartele»).

Resortisanții țărilor terțe care nu au obligația de a deține viză în momentul trecerii frontierelor externe ale statelor membre în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 și resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere pot să folosească culorile indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 («*fără* viză») la prezentul regulament. Aceștia pot, de asemenea, să folosească culorile indicate de panoul prezentat în anexa III partea B2 («toate pașapoartele») la prezentul regulament.

(b) Toate celelalte persoane folosesc culorile indicate de panoul prezentat în anexa III partea B2 («toate pașapoartele»).

Indicațiile care figurează pe panourile menționate la literele (a) și (b), pot fi afișate în limba sau limbile considerate adecvate de fiecare stat membru.

Dispoziția privind amenajarea de culoare separate indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 («*fără viză*») **nu este obligatorie. Statele membre** hotărăsc, în funcție de necesitățile lor practice, dacă și în ce punct de trecere a frontierei doresc să folosească această opțiune.”;

(b) alineatul (5) se elimină.

7. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text: „**Ștampilarea documentelor de călătorie**”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Se ștampilează la intrare și ieșire documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe, membri de familie ai unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE, dar care nu prezintă permisul de ședere prevăzut în directiva menționată.

Se ștampilează la intrare și ieșire pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe, membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, dar care nu prezintă permisul de ședere prevăzut în Directiva 2004/38/CE.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf se adaugă următoarele litere :

„(f) pe documentele de călătorie ale personalului de trenuri de pasageri și de mărfuri din trenurile internaționale;

(g) pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care prezintă un permis de ședere menționat în Directiva 2004/38/CE.”;

(ii) *al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:*

„În mod excepțional, la cererea unui resortisant al unei țări terțe, se poate renunța la aplicarea ștampilei la intrare sau ieșire în cazul în care aceasta ar putea crea dificultăți majore pentru respectivul resortisant. În acest caz, intrarea sau ieșirea este consemnată pe o foaie volantă separată, în care se menționează numele și numărul pașaportului resortisantului în cauză. Respectiva foaie se predă resortisantului țării terțe. Autoritățile competente ale statelor membre pot păstra evidențe statistice ale acestor cazuri excepționale și le pot prezenta Comisiei.”;

8. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care prezumția menționată la alineatul (1) nu este combătută, resortisantul unei țări terțe poate fi returnat în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului *din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală**, precum și în conformitate cu dreptul național care respectă directiva menționată.

* *JO L 348, 24.12.2008, p. 98.*”;

(b) se adaugă un alineat:

„(4) Dispozițiile relevante ale alineatelor (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* în absența ștampilei de ieșire.” ;

9. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) *Supravegherea frontierelor are drept principal obiectiv să prevină trecerile frauduloase ale frontierei, combaterea criminalității transfrontaliere și luarea de măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera. O persoană care a trecut ilegal frontiera și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și i se aplică procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE*”;

(b) *alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:*

„(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 referitor la măsurile suplimentare privind supravegherea.”.

10. La articolul 13, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre întocmesc o statistică privind numărul de persoane care au făcut obiectul unei decizii de refuz al intrării, motivele refuzului, cetățenia persoanelor cărora li s-a refuzat intrarea și tipul de frontieră (terestră, aeriană, maritimă) la care s-a refuzat intrarea și transmit anual statisticile *către Comisie (Eurostat)*, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului *din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale.* *

* *JO L 199, 31.7.2007, p. 23.*”

11. La articolul 15 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră sunt profesioniști specializați și formați corespunzător, luând în considerare curricula comună de pregătire pentru polițiștii de frontieră, stabilită și dezvoltată de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, înființată prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004. Curricula de pregătire include formarea specializată privind modul de detectare *și gestionare a* situațiilor în care sunt implicate *persoane vulnerabile, cum ar fi* minorii neînsoțiți și victimele traficului de persoane. Statele membre, *cu sprijinul Agenției*, încurajează polițiștii de frontieră să învețe limbile străine ■ care le sunt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.”

12. La articolul 18, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Respectivele dispoziții speciale pot conține derogări de la articolele 4 și 5, precum și de la articolele 7-13”.

13. La articolul 19, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) ***la primul paragraf***, se adaugă următoarele dispoziții :

„(g) servicii de salvare, poliție și pompieri ***și polițiștii de frontieră***;

(h) lucrători offshore.”;

(b) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Respectivele dispoziții speciale pot conține derogări de la articolele 4 și 5, precum și de la articolele 7-13”.

14. La articolul 21, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația resortisanților țărilor terțe de a-și raporta prezența pe teritoriul său, în conformitate cu dispozițiile articolului 22 din Convenția Schengen.”;

15. Articolul 32 *se* înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 32
Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 33, acte delegate în ceea ce privește modificarea anexelor III, IV și VIII.”;

16. Articolul 33 *se* înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 33
Exercitarea delegării

(1) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, cu respectarea condițiilor stabilite în prezentul articol.

- (2) ■ Competența **de a adopta actele delegate** menționate la articolul 12 alineatul (5) și la articolul 32 este conferită **Comisiei** pentru o perioadă de timp nedeterminată de la ...*.
- (3) Delegarea competenței menționate la articolul 12 alineatul (5) și la articolul 32 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare duce la încetarea delegării de competență specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Aceasta nu aduce atingere validității actelor delegate aflate deja în vigoare.
- (4) Comisia comunică simultan Parlamentului European și Consiliului adoptarea unui act delegat, imediat după adoptarea acestuia.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 12 alineatul (5) și al articolului 32 intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu a formulat nicio obiecție într-un termen de **două** luni de la comunicarea actului către Parlamentul European și Consiliu, sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia ca nu vor formula obiecții. Acest termen se prelungește cu **două** luni la inițiativa Parlamentului European sau **a** Consiliului.”.

* JO: a se introduce data intrării în vigoare a prezentului regulament.

17. La articolul 34, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) lista permiselor de ședere, făcându-se distincția între cele reglementate la articolul 2 punctul 15 litera (a) și cele reglementate la articolul 2 punctul 15 litera (b) și care sunt însoțite de un model pentru permisele reglementate de articolul 2 punctul 15 litera (b). Permisele de ședere eliberate în conformitate cu Directiva 2004/38/CE sunt evidențiate ca atare **și se pun la dispoziție modele pentru permisele de ședere care nu au fost eliberate în conformitate cu formatul uniform prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.**”;

(b) se adaugă următoarele dispoziții:

„(ea) **derogările de la normele privind trecerea frontierelor externe menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (a);**

(eb) **statisticile menționate la articolul 10 alineatul (3).**”;

18. La articolul 37, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre informează Comisia în legătură cu dispozițiile naționale referitoare la articolul 21 literele (c) și (d), regimul sancțiunilor menționate la articolul 4 alineatul (3) și acordurile bilaterale autorizate prin prezentul regulament. Modificările ulterioare aduse dispozițiilor respective se notifică în cinci zile lucrătoare”;

19. Anexele III, IV, VI, VII și VIII *la Regulamentul (CE) nr. 562/2006* se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Modificarea Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen

Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen ■ se modifică după cum urmează:

-1. La articolul 18 alineatul (1), cuvintele „trei luni” se înlocuiesc cu cuvintele „90 de zile”;

-1a **Articolul 20 se modifică după cum urmează:**

(a) **la alineatul(1), cuvintele „trei luni în decursul termenului de șase luni de la data primei intrări” se înlocuiesc cu cuvintele „90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile”;**

(b) **la alineatul (2), cuvintele „trei luni” se înlocuiesc cu cuvintele „90 de zile”.**

1. **Articolul 21 se modifică după cum urmează:**

(a) **la alineatul (1), cuvintele „trei luni în decursul oricărei perioade de șase luni” se înlocuiesc cu cuvintele „90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile”;**

(b) **alineatul (3) se elimină.**

2. **Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:**

„Articolul 22

Străinii care au intrat în mod legal pe teritoriul uneia dintre părțile contractante pot fi obligați să își declare prezența, în conformitate cu condițiile stabilite de fiecare parte contractantă, autorităților competente ale părții contractante pe al cărei teritoriu au intrat. Străinii fac acest lucru fie în momentul intrării pe teritoriul respectiv, fie în termen de trei zile lucrătoare de la intrare, după cum stabilește partea contractantă pe al cărei teritoriu aceștia intră.”;

3. Articolul 136 se elimină.

Articolul 2a

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1683/95

Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1683/95 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

În sensul prezentului regulament, «viză» înseamnă «viză» în conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize).*

* *JO L 243, 15.9.2009, p. 1.*”

Articolul 2b
Modificarea Regulamentului (CE) nr. 539/2001

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 se modifică după cum urmează:

1. *La articolul 1 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:*

„(2) Resortisanții țărilor terțe prevăzute în lista din anexa II sunt exonerați de obligația prevăzută la alineatul (1) pentru șederi a căror durată totală nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.”;

2. *Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:*

„Articolul 2

*În sensul prezentului regulament, «viză» înseamnă «viză» în conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) *.*

* *JO L 243, 15.9.2009, p. 1.”.*

Articolul 2c

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 767/2008

La articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) a petrecut deja 90 de zile în cursul perioadei curente de 180 de zile pe teritoriul statelor membre pe baza unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată;”.

Articolul 2d

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 810/2009

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezentul regulament stabilește procedurile și condițiile de eliberare a vizelor de tranzit sau de ședere pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă care să nu depășească 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.”;

2. La articolul 2 alineatul (2) , litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) tranzitării sau al șederii pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă care să nu depășească 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile de la data primei intrări pe teritoriul statelor membre”;

3. *La articolul 25 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:*
- „(b) atunci când, din motive considerate justificate de consulat, o nouă viză este eliberată pentru o ședere în cursul aceleiași perioade de 180 de zile unui solicitant care, în cursul respectivei perioade de 180 de zile, a utilizat deja o viză uniformă sau o viză cu valabilitate teritorială limitată permițând o ședere de 90 de zile.”;*
4. *La articolul 32 alineatul (1) litera (a), punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:*
- „(iv) a petrecut deja 90 de zile în cursul perioadei curente de 180 de zile pe teritoriul statelor membre pe baza unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată.”;*
5. Anexele VI, VII și XI *la Regulamentul (CE) nr. 810/2009* se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la ...*.

*Articolul 1 alineatul (4) litera (a) punctul (i), articolul 1 alineatul (4) litera (aa), articolul 2 alineatele (-1) și (-1a), articolul 2 alineatul (1) litera (a), articolele 2a, 2b, 2c și 2d, anexa I punctul 3 și anexa II se aplică de la ...**.*

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

* JO: a se introduce data: 20 de zile de la data publicării prezentului regulament în JO.

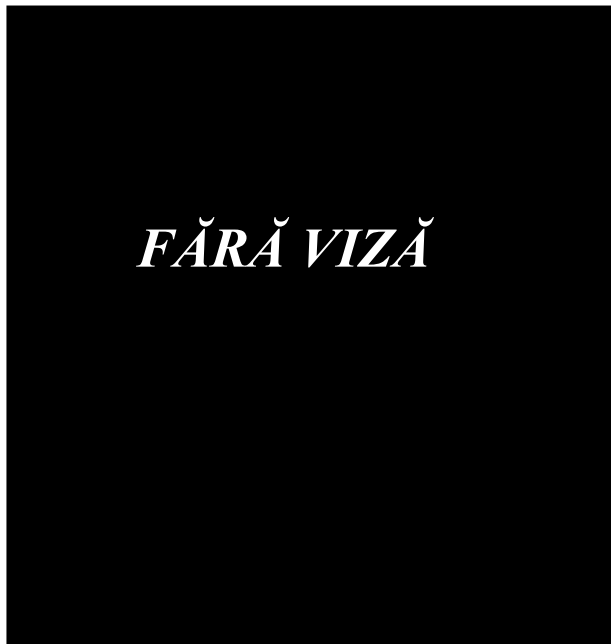
** JO: a se introduce data: 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

ANEXA I

Anexele *la Regulamentul (CE) nr. 562/2006* se modifică după cum urmează:

1. Anexa III se modifică după cum urmează:
 - (a) Partea B se înlocuiește după cum urmează:

„PARTEA B1: «*fără* viză»;

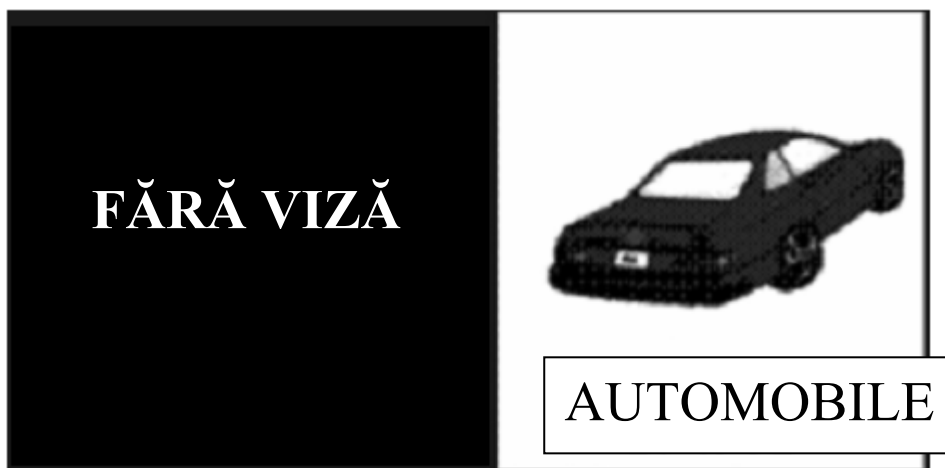
PARTEA B2: «toate pașapoartele».

**TOATE
PAȘAPOARTELE**

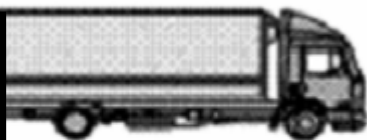
”;
;

- (b) În Partea C, se introduc următoarele panouri între panourile „UE, SEE, CH” și „TOATE PAȘAPOARTELE”:

”

FĂRĂ VIZĂ
NO1

LO **CAMIOANE**

2. La anexa IV punctul 3, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„3. La intrarea și la ieșirea resortisanților țărilor terțe care fac obiectul obligativității deținerii unei vize, ștampila se aplică, *în general*, pe pagina opusă celei pe care este aplicată viza.”.
3. În anexa V partea B, în Modelul uniform de formular pentru refuzul intrării la frontieră , rubrica (F) se înlocuiește cu următorul text:

„ (F) a rămas deja 90 de zile în cursul perioadei anterioare de 180 de zile pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene”.
4. Anexa VI se modifică după cum urmează:
 - (a) punctul 1 se modifică după cum urmează:
 - (i) la punctul 1.1. se adaugă următorul punct:

„1.1.4. *Punctele **comune** de trecere a frontierei*

1.1.4.1. Statele membre pot încheia *sau menține* acorduri bilaterale cu țările terțe vecine în ceea ce privește stabilirea punctelor *comune* de trecere a frontierei în care *polițiștii de frontieră ai statului membru și polițiștii de frontieră ai țării terțe desfășoară unul după celălalt* controale la ieșire *și la intrare* în conformitate cu legislația lor națională pe teritoriul celeilalte părți. Punctele *comune* de trecere a frontierei pot fi localizate atât pe teritoriul unui stat membru, cât și pe teritoriul unei țări terțe.

1.1.4.2. *Punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul statelor membre:* acordurile bilaterale care stabilesc punctele *comune* de trecere a frontierei aflate pe teritoriul statelor membre cuprind o autorizație pentru polițiștii de frontieră din țările terțe să își exercite atribuțiile pe teritoriul statului membru în cauză, respectând următoarele principii:

- (a) *Protecția internațională:* resortisantului unei țări terțe care solicită protecție internațională pe teritoriul unui stat membru i se asigură accesul la procedurile relevante ale statului membru în cauză *în conformitate cu acquis-ul Uniunii în materie de azil.*

(b) *Arestarea unei persoane sau confiscarea bunurilor:* în cazul în care polițiștii de frontieră ai țărilor terțe iau cunoștință de elemente care justifică arestarea sau punerea sub protecție a unei persoane sau confiscarea bunurilor, aceștia ■ informează autoritățile statului membru în cauză cu privire la elementele respective, iar autoritățile statului membru asigură luarea de măsuri de urmare adecvate în conformitate cu legislația lor națională, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional, indiferent de cetățenia persoanei în cauză.

■

(c) *Persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și care intră pe teritoriul Uniunii:* polițiștii de frontieră ai țărilor terțe nu trebuie să împiedice intrarea pe teritoriul Uniunii a persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii. În cazul în care există motive care justifică refuzul ieșirii din țara terță în cauză, polițiștii de frontieră ai țării terțe respective informează autoritățile statului membru cu privire la aceste motive, iar acestea din urmă asigură luarea de măsuri ulterioare corespunzătoare în conformitate cu legislația națională, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional.

1.1.4.3. *Punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul țărilor terțe*: acordurile bilaterale care stabilesc punctele **comune** de trecere a frontierei aflate pe teritoriul țărilor terțe cuprind o autorizație pentru polițiștii de frontieră ai statului membru să își exercite atribuțiile pe teritoriul țării terțe. **În sensul prezentului regulament, orice control efectuat de polițiștii de frontieră ai unui stat membru într-un punct comun de trecere a frontierei aflat pe teritoriul unei țări terțe se consideră a fi efectuat pe teritoriul statului membru în cauză. Polițiștii de frontieră ai unui stat membru își exercită atribuțiile** în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 562/2006 și cu respectarea următoarelor principii:

- (a) *Protecția internațională*: resortisantului unei țări terțe care a trecut de controlul de ieșire al polițiștilor de frontieră ai țării terțe respective și care solicită ulterior protecție internațională polițiștilor de frontieră ai statului membru prezenți pe teritoriul țării terțe în cauză i se **asigură** accesul la **procedurile relevante ale statului membru în conformitate cu acquis-ul Uniunii în materie de azil**. Autoritățile țării terțe acceptă transferul persoanei vizate pe teritoriul statului membru în cauză.

- (b) *Arestarea unei persoane sau confiscarea bunurilor: în cazul în care polițiștii de frontieră ai unui stat membru iau cunoștință de elemente care justifică arestarea sau punerea sub protecție a unei persoane, sau confiscarea bunurilor, aceștia acționează în conformitate cu legislația lor națională, cu **dreptul Uniunii și cu dreptul internațional**. Autoritățile țării terțe **acceptă** transferul persoanei sau a bunului vizat pe teritoriul statului membru.*
- (c) *Accesul la sistemele informatice: polițiștii de frontieră ai unui stat membru au capacitatea de a utiliza sistemele informatice de prelucrare a datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 7. Statelor membre li se permite să adopte măsurile de securitate tehnice și organizaționale impuse de dreptul Uniunii pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, a pierderii accidentale, a modificării, a divulgării sau a accesului neautorizate, inclusiv a accesului autorităților țărilor terțe.*

1.1.4.4. Înainte de a încheia sau de a modifica un acord bilateral cu o țară terță vecină privind punctele **comune** de trecere a frontierei, statul membru în cauză consultă Comisia cu privire la compatibilitatea acordului **cu dreptul Uniunii**. **Acordurile bilaterale deja existente sunt comunicate Comisiei până la ...** *.

* JO: a se introduce data: șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

În cazul în care consideră că acordul este incompatibil cu *dreptul Uniunii*, Comisia notifică statul membru în cauză. Statul membru adoptă toate măsurile necesare pentru modificarea acordului într-un termen rezonabil, astfel încât să elimine toate incompatibilitățile identificate. ■ ”.

(ii) la punctul 1.2., subpunctele 1.2.1 și 1.2.2 se înlocuiesc cu următorul text:

„1.2.1. Verificările se efectuează atât asupra pasagerilor din trenuri, cât și asupra personalului feroviar de la bordul trenurilor care trec frontierele externe, inclusiv de la bordul trenurilor de mărfuri și al trenurilor goale. Statele membre pot încheia acorduri bilaterale *sau multilaterale* privind modalitățile de desfășurare a verificărilor, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4. Verificările se efectuează într-unul dintre următoarele moduri:

- în prima gară de sosire sau în ultima gară de plecare de pe teritoriul unui stat membru,
- la bordul trenului, în timpul tranzitului, între ultima gară de plecare dintr-o țară terță și prima gară de sosire de pe teritoriul unui stat membru sau viceversa,

- în ultima gară de plecare sau în prima gară de sosire de pe teritoriul unei țări terțe.

1.2.2. De asemenea, în vederea facilitării traficului trenurilor de călători de mare viteză, statele membre de pe itinerarul acestor trenuri care sosesc din țări terțe pot, de asemenea, decide, de comun acord cu țările terțe în cauză, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4. să efectueze verificări la intrare asupra resortisanților țărilor terțe din trenurile care sosesc din țări terțe, într-unul dintre modurile următoare:

- în gările din țările terțe din care se urcă persoanele respective în tren;
- în gările de pe teritoriul statelor membre în care coboară persoanele respective;
- la bordul trenului, în timpul tranzitului, între gările situate pe teritoriul unei țări terțe și gările situate pe teritoriul statelor membre, cu condiția ca persoanele respective să rămână la bordul trenului.”;

(b) punctul 3.1 se înlocuiește cu următorul text:

„3.1 Proceduri generale de verificări a traficului maritim

3.1.1. Verificarea navelor se efectuează în portul de sosire sau de plecare sau într-o zonă prevăzută în acest scop, situată în imediata apropiere a navei sau la bordul navei aflate în apele teritoriale, astfel cum au fost definite de Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării. Statele membre pot încheia ■ acorduri în baza cărora controalele pot fi, de asemenea, efectuate, în timpul trecerii frontierelor, sau la sosirea sau plecarea navei, pe teritoriul unei țări terțe, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4.

3.1.2. Comandantul navei, **agentul maritim** sau o altă persoană **autorizată** în mod corespunzător **de către comandant sau autentificată într-un mod considerat acceptabil de către autoritatea publică competentă** (denumită în continuare „comandant” în ambele cazuri) întocmește o listă a echipajului și a eventualilor pasageri, care cuprinde informațiile solicitate în **formularele 5 (lista echipajului) și 6 (lista pasagerilor) din Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL)**, precum și, după caz, numărul vizei sau al permisului de ședere:

– cu cel puțin 24 de ore înainte de sosirea în port;

- cel târziu în momentul în care nava părăsește portul anterior, dacă durata cursei este mai scurtă de 24 de ore; sau
- dacă portul de escală nu este cunoscut sau este schimbat în timpul cursei, de îndată ce aceste informații sunt disponibile.

Comandantul comunică lista (listele) ■ polițiștilor de frontieră sau, **în cazul în care legislația națională prevede acest lucru, altor autorități relevante care înaintează lista (listele)** fără întârziere polițiștilor de frontieră ■ .

3.1.3. O confirmare de primire (*o copie semnată a listei/listelor sau o confirmare de primire în format electronic*) este înmănată comandantului **de către polițiștii de frontieră sau de către autoritățile menționate la punctul 3.1.2**, care o prezintă, la cerere, atunci când nava se află în port.

3.1.4. Comandantul semnalează imediat autorității competente toate modificările privind componența echipajului sau numărul de pasageri.

De asemenea, comandantul comunică imediat autorităților competente și până la termenul prevăzut la punctul 3.1.2. prezența la bord a pasagerilor clandestini. Cu toate acestea, pasagerii clandestini rămân sub responsabilitatea comandantului.

Prin derogare de la articolele 4 și 7, persoanele aflate la bord nu fac obiectul controalelor sistematice la frontieră. Cu toate acestea, polițiștii de frontieră efectuează o *percheziție* a navei *și verificări asupra* persoanelor aflate la bordul acesteia *numai în cazul în care acest lucru se justifică*, în baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală.

3.1.5. Comandantul informează autoritatea competentă despre plecarea navei în timp util și în conformitate cu normele în vigoare în portul respectiv.”;

- (c) punctul 3.2. se modifică după cum urmează:
- (i) punctul 3.2.1. se înlocuiește cu următorul text:
- „3.2.1. Comandantul navei de croazieră transmite autorității competente itinerariul și programul croazierei, ***de îndată ce acestea au fost stabilite și cel târziu*** până la termenul prevăzut la punctul 3.1.2.”;
- (ii) la punctul 3.2.2., al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „Cu toate acestea, ***se efectuează verificări asupra echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală.***”;
- (iii) la punctul 3.2.3. literele (a) și (b), referința „punctul 3.2.4” se înlocuiește cu referința „punctul 3.1.2.”; ■
- (iv) la punctul 3.2.3. litera (e), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „Cu toate acestea, ***se efectuează verificări asupra echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală.***”;

- (v) punctul 3.2.4. se elimină;
- (vi) la punctul 3.2.9., al doilea paragraf se elimină;
- (vii) la punctul 3.2.10. se adaugă litera următoare:

„(i) Punctul 3.1.2. (obligația de a înainta listele pasagerilor și ale echipajului) nu se aplică. În cazul în care trebuie redactată lista persoanelor aflate la bord în conformitate cu Directiva 98/41/CE a Consiliului din 18 iunie 1998 privind înregistrarea persoanelor care călătoresc la bordul navelor de pasageri care operează în porturile de destinație sau de plecare din statele membre ale Comunității*, comandantul înmânează autorității competente din portul de sosire pe teritoriul statelor membre o copie a acestei liste în maximum treizeci de minute de la plecarea navei din portul unei țări terțe.

* JO L 188, 2.7.1998, p. 35.”;

(viii) se introduce următorul punct:

„3.2.11. În cazul în care un feribot **venind** dinspre o țară terță îmbarcă și care face mai mult de o escală pe teritoriul statelor membre, îmbarcă pasageri exclusiv pentru tronsonul care mai rămâne pe teritoriul respectiv, pasagerii în cauză fac obiectul unui control de ieșire în portul de plecare și al unui control de intrare în portul de destinație.

Asupra **persoanelor** care pe timpul acestor escale se află deja la bordul feribotului și nu s-au îmbarcat pe teritoriul statelor membre se efectuează verificări în portul de destinație. **În cazul în care țara de destinație este o țară terță, se aplică procedura inversă.**”;

(ix) se adaugă următorul punct cu titlu:

„Legăturile de transport de mărfuri între statele membre

3.2.12. Prin derogare de la articolul 7, nu se efectuează controlul de frontieră asupra legăturilor de transport de mărfuri între aceleași două sau mai multe porturi situate pe teritoriul statelor membre, care nu fac escală în nici un port din afara teritoriului statelor membre și care constau în transport de mărfuri.

Cu toate acestea, se efectuează controlul asupra echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală.”.

5. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 3, punctele 3.1. și 3.2. se înlocuiesc cu următorul text:

„3.1. Prin derogare de la articolele 4 și 7, statele membre pot autoriza marinarii care dețin un carnet de marinar emis în conformitate cu Convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM) nr. 108 (1958) *sau* nr. 185 (2003) privind actele de identitate ale personalului navigant, Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL) și cu legislația națională relevantă, să intre ■ pe teritoriul statelor membre și să meargă la țărm în zona portului unde face escală nava sau în localitățile limitrofe *sau să iasă* de pe teritoriul statelor membre, *întorcându-se pe nava lor*, fără să se prezinte la un punct de trecere a frontierei, cu condiția să figureze pe lista echipajului navei de care aparțin, care a fost în prealabil transmisă pentru verificare de către autoritățile competente.

Cu toate acestea, pe baza analizei de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală, marinarii fac obiectul unui control al polițiștilor de frontieră, înainte de a coborî la țărm, în conformitate cu articolul 7.”;

(b) la punctul 6, se adaugă următoarele puncte:

„6.4. Statele membre desemnează punctele naționale de contact pentru consultare cu privire la minori și informează Comisia cu privire la aceasta. Comisia pune la dispoziția statelor membre o listă cu aceste puncte naționale de contact.

6.5. În cazul în care există dubii cu privire la circumstanțele prevăzute la punctele 6.1.-6.3., polițiștii de frontieră utilizează lista punctelor naționale de contact pentru consultarea cu privire la minori.”;

(c) se adaugă următoarele puncte:

„7. Servicii de salvare, poliție ■ , pompieri *și polițiști de frontieră*

Înțelegeri privind intrarea și ieșirea membrilor serviciilor de salvare, a poliției ■ , a pompierilor care acționează în situații de urgență, *precum și a polițiștilor de frontieră care trec frontiera în exercitarea atribuțiilor de serviciu* sunt prevăzute de legislația națională ■ . *Statele membre pot încheia acorduri bilaterale cu țările terțe privind intrarea și ieșirea acestor categorii de persoane.* Respectivele înțelegeri *și acorduri bilaterale* pot să prevadă derogări de la articolele 4, 5 și 7.

8. Lucrătorii offshore

Prin derogare de la articolele 4 și 7, lucrătorii offshore astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 18a care se întorc în mod regulat pe teritoriul statelor membre pe cale maritimă sau aeriană fără a fi staționat pe teritoriul unei țări terțe nu fac obiectul controalelor sistematice.

Cu toate acestea, în special în cazul în care linia de coastă a unei țări terțe este situată în imediata apropiere a unui sit offshore, se ia în considerare analiza de risc legată de migrația ilegală în vederea determinării frecvenței controalelor care trebuie efectuate.”;

6. În anexa VIII, formularul standard se modifică după cum urmează:

- (a) cuvintele „ștampilă de intrare” se înlocuiesc cu cuvintele „ștampilă de intrare sau de ieșire”;
- (b) iar cuvintele „a intrat” se înlocuiesc cu cuvintele „a intrat sau a părăsit”.

ANEXA II

Anexele *la Regulamentul (CE) nr. 810/2009* se modifică după cum urmează:

1. ***În anexa VI, în „Formularul standard pentru notificarea și motivarea refuzului, anulării sau revocării unei vize”, punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:***

„4. ați petrecut deja 90 de zile în cursul perioadei curente de 180 de zile pe teritoriul statelor membre pe baza unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată”.

2. ***La punctul 4 din anexa VII, al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:***

„În cazul vizelor cu o valabilitate mai mare de șase luni, durata șederii este 90 de zile pentru fiecare perioadă de 180 de zile.”.

3. ***La articolul 5 din anexa XI, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:***

„(2) Viza eliberată este o viză uniformă, o viză cu intrări multiple, care autorizează o ședere de maximum 90 de zile în cursul perioadei de desfășurare a Jocurilor Olimpice și/sau Paralimpice.”.

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI JURIDICE PRIVIND TEMEIUL JURIDIC

Domnului Juan Fernando López Aguilar
Președinte
Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne
BRUXELLES

Subiect: Aviz referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) și a Convenției de aplicare a acordului Schengen (COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD))

Stimate Domnule președinte,

Prin scrisoarea din 21 mai 2012, în temeiul articolului 37 din Regulamentul de procedură, ați solicitat avizul Comisiei pentru afaceri juridice cu privire la posibilitatea de a utiliza doar articolul 77 alineatul (2) din TFUE ca temei juridic al propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) și a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen.

Propunerea a fost prezentată de către Comisie în temeiul articolului 77 alineatele (1) și (2) din TFUE și a fost prezentată în consecință Parlamentului în cadrul procedurii legislative ordinare. Ați adus la cunoștința Comisiei pentru afaceri juridice faptul că, pe parcursul negocierilor cu Consiliul care au fost deschise în urma unui vot de orientare desfășurat în cadrul Comisiei LIBE la 27 martie 2012, s-a propus utilizarea articolului 72 alineatul (2) din TFUE ca unic temei juridic.

În cadrul unei note din data de 14 iunie 2012, Serviciul Juridic al Parlamentului a oferit o analiză cu privire la această chestiune și a conchis că eliminarea articolului 77 alineatul (1) este justificată.

Context general

I. Propunerea

Propunerea conține o serie de modificări ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) care se bazează pe experiența dobândită în cursul primilor cinci ani de aplicare a regulamentului menționat.

Principalele modificări propuse se referă la aspectele legate de definiții (de exemplu, metoda de calcul a „șederii care nu depășește trei luni pe o perioadă de șase luni”) și oferă clarificări cu privire la perioada obligatorie de valabilitate a anumitor documente de călătorie, la măsurile de accelerare a controalelor la frontieră, la formarea polițiștilor de frontieră, la serviciile de salvare și la verificările în interiorul teritoriului, la actele delegate și la obligațiile de raportare. De asemenea, creează un cadru juridic pentru punctele comune de trecere a frontierei.

II. Temeiurile juridice în cauză

1. Temeiul juridic al propunerii

Propunerea se bazează pe articolul 77 alineatele (1) și (2) din TFUE, care au următorul conținut:

„(1) Uniunea dezvoltă o politică care urmărește:

- (a) să asigure absența oricărui control asupra persoanelor la trecerea frontierelor interne, indiferent de cetățenie;
- (b) să asigure controlul persoanelor și supravegherea eficace la trecerea frontierelor externe;
- (c) să introducă treptat un sistem integrat de administrare a frontierelor externe.

(2) În înțelesul alineatului (1), Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsurile privind:

- (a) politica comună a vizelor și a altor permise de ședere de scurtă durată;
- (b) controalele la care sunt supuse persoanele la trecerea frontierelor externe;
- (c) condițiile în care resortisanții țărilor terțe pot circula liber, pentru o durată scurtă, în interiorul Uniunii;
- (d) orice măsură necesară pentru instituirea treptată a unui sistem integrat de administrare a frontierelor externe;
- (e) absența oricărui control asupra persoanelor, indiferent de cetățenie, la trecerea frontierelor interne.”

2. Schimbarea propusă a temeiului juridic

LIBE a solicitat avizul Comisiei pentru afaceri juridice cu privire la posibilitatea de a utiliza doar articolul 77 alineatul (2) din TFUE ca temei juridic, făcând trimitere la o propunere a Consiliului prezentată în cadrul primului trilog și oferind următoarea explicație: „Consiliul ar dori să fie menționat doar articolul 72 alineatul (2) din TFUE, deoarece alineatul (1) se referă doar la obiective, în timp ce alineatul (2) permite adoptarea de măsuri”.

III. Analiză

Din jurisprudența Curții, se desprind câteva principii cu privire la alegerea temeiului juridic. În primul rând, având în vedere consecințele temeiului juridic în ceea ce privește competența materială și procedura, alegerea temeiului juridic corect prezintă o importanță de natură

constituțională¹. În al doilea rând, conform articolului 13 alineatul (2) din TUE, fiecare instituție acționează în limitele atribuțiilor care îi sunt conferite prin tratate². În al treilea rând, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, „alegerea temeiului juridic pentru o măsură comunitară trebuie să se bazeze pe factori obiectivi care pot fi supuși controlului juridic, printre care figurează în special scopul și conținutul măsurii”³.

Obiectivul regulamentului în cauză este de a aduce modificări tehnice actualelor norme ale Codului Frontierelor Schengen (conform considerentului 7). Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 modificat „prevede absența controlului asupra persoanelor la trecerea frontierelor interne dintre statele membre ale Uniunii Europene (și) stabilește normele aplicabile controlului asupra persoanelor la trecerea frontierelor externe ale statelor membre ale Uniunii Europene.”

Obiectivul concordă, astfel, cu articolul 77 alineatul (1) din TFUE, care prevede că Uniunea dezvoltă o politică care urmărește să asigure absența oricărui control asupra persoanelor la trecerea frontierelor interne, controlul persoanelor și supravegherea eficace la trecerea frontierelor externe și să introducă treptat un sistem integrat de administrare a frontierelor externe.

Cu toate acestea, articolul 77 alineatul (1) prevede doar că UE trebuie să dezvolte o politică, articolul 77 alineatul (2) conferă Parlamentului și Consiliului competența de a adopta măsuri, în scopul dezvoltării politicii menționate la primul alineat, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, și enumeră sarcinile și domeniile specifice pentru care se adoptă măsuri. Prin urmare, alineatul (2) acordă în mod clar competențe instituțiilor în sensul jurisdicției CJEU și poate fi considerat drept posibil temei juridic.

Rămâne de stabilit dacă întregul text al articolului 77 alineatul (2) este necesar pentru a constitui un temei juridic al propunerii în cauză.

Propunerea în cauză cuprinde modificări aduse definițiilor (articolul 2 din regulamentul modificat), domeniului de aplicare (articolul 3), normelor privind trecerea frontierelor externe (articolul 4) și condițiilor de intrare pentru resortisanții țărilor terțe, inclusiv amendamentele (articolul 5), verificărilor la frontierele externe efectuate asupra persoanelor (articolul 7), culoarelor separate (articolul 9), ștampilării documentelor de călătorie ale resortisanților țărilor terțe (articolul 10), prezumției privind îndeplinirea condițiilor de durată a șederii de către resortisanții țărilor terțe (articolul 11), supravegherii frontierelor (articolul 12), refuzului intrării (articolul 13), punerii în aplicare a controalelor la frontieră (articolul 15), dispozițiilor speciale referitoare la diferitele tipuri de controale la frontieră (articolele 18 și 19), verificărilor în interiorul teritoriului în cazul în care au fost desființate controalele la

¹ Avizul 2/00, *Protocolul de la Cartagina*, Repertoriul jurisprudenței, [2001], p. I-9713, punctul 5; Cauza C-370/07, *Comisia contra Consiliului*, Repertoriul jurisprudenței I-8917, punctele 46-49; Avizul 1/08, *Acordul general privind comerțul în domeniul serviciilor*, Repertoriul jurisprudenței [2009], p. I-11129, punctul 110.

² Cauza C-403/07, *Parlamentul contra Comisiei* [2007], Repertoriul jurisprudenței, p. I-9045, punctul 49 și jurisprudența citată.

³ A se vedea, cel mai recent, cauza C-411/06, *Comisia/Parlamentul European și Consiliul*, Repertoriul jurisprudenței [2009], p. I-7585.

frontierele interne (articolul 21), precum și amendamente care privesc anexele și comitetul care acordă asistență în vederea adoptării actelor de punere în aplicare (articolele 32 și 33) și notificărilor (articolele 34 și 35).

Toate aceste amendamente par să se refere la chestiuni menționate la articolul 77 alineatul (2): politica comună a vizelor și a altor permise de ședere de scurtă durată (litera (a)), controalele la care sunt supuse persoanele la trecerea frontierelor externe (litera (b)), condițiile în care pot circula resortisanții țărilor terțe (litera (c)), măsurile necesare pentru instituirea treptată a unui sistem integrat de administrare a frontierelor externe (litera (d)) și absența oricărui control asupra persoanelor, indiferent de cetățenie, la trecerea frontierelor interne (litera (e)).

Potrivit informațiilor primite de la Comisia LIBE, textul care a făcut obiectul negocierilor prealabile cu Consiliul cuprinde o serie de amendamente suplimentare referitoare la calculul vizelor de scurtă ședere prevăzute în Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen și în alte acte referitoare la vize, ceea ce confirmă necesitatea de face uz de alineatul (2) în ansamblul său, îndeosebi de litera (a).

Comisia a examinat chestiunea de mai sus în cursul reuniunii sale din 19 iunie 2012. În cadrul acestei reuniuni, comisia a decis în unanimitate¹ să recomande utilizarea articolului 77 alineatul (2) din TFUE ca temei juridic adecvat al unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) și a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen, apreciind că este inutil să se includă articolul 77 alineatul (1) din TFUE.

Vă asigur, domnule președinte, de înalta mea considerație.

Klaus-Heiner Lehne

¹ La votul final au fost prezenți: Raffaele Baldassarre (vicepreședinte), Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu (vicepreședinte), Piotr Borys, Cristian Silviu Bușoi, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne (președinte), Eva Lichtenberger, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Evelyn Regner (vicepreședintă), Dagmar Roth-Behrendt, Francesco Enrico Speroni, Keith Taylor, Alexandra Thein, Patrice Tirolien (în conformitate cu articolul 187 alineatul (2)), Axel Voss (raportor), Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka.

EXPUNERE DE MOTIVE

Introducere

Crearea zonei Schengen la sfârșitul anilor '80 a fost una dintre realizările cele mai importante ale Europei. Adoptarea Acordului Schengen la 14 iunie 1985 a determinat eliminarea controalelor sistematice la frontierele interne ale țărilor din Spațiul Schengen și garantarea liberei circulației a persoanelor în acest spațiu. După 25 de ani, Spațiul Schengen european a devenit un cadru contractual și juridic, transformându-se în ceea ce azi numim cu mândrie acquis-ul Schengen. Spațiul Schengen, care avea inițial 5 membri, are în prezent 25, cărora urmează să li se alăture în curând și Bulgaria și România.

Regulamentul nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) constituie un element marcant al acestui efort legislativ de a promova și consolida acquis-ul Schengen. Acesta din urmă se aplică tuturor persoanelor care traversează frontierele interne sau externe ale Uniunii Europene, stabilind standarde pentru controalele de la punctele de trecere a frontierelor în Spațiul Schengen. Cadrul său juridic se concentrează asupra protecției intereselor Uniunii și asigură libertatea de circulație a cetățenilor UE și a altor persoane care beneficiază de acest drept, însă protejează totodată drepturile persoanelor și ale anumitor categorii de persoane vulnerabile care nu au parte de privilegiile conferite de dreptul la liberă circulație.

Principalul obiectiv al regulamentului este modificarea legislației actuale referitoare la controalele la frontieră efectuate asupra persoanelor și consolidează politica de management integrat al frontierelor prin ameliorarea normelor privind trecerea frontierelor externe.

Sfera de aplicare a propunerii Comisiei

Propunerea Comisiei, prezentată într-un moment istoric crucial pentru UE, are drept scop să facă din Codul frontierelor Schengen un mecanism mai clar și mai cuprinzător.

Propunerea este în primul rând de natură tehnică și se referă la actualizarea normelor și la evoluțiile juridice care au avut loc de la adoptarea Regulamentului 562/2006 și de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona..

Sunt luate, de asemenea, în considerare, experiențele practice ale statelor membre în aplicarea Codului frontierelor Schengen.

În fine, propunerea conține anumite modificări strâns legate de Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985.

Poziția raportorului

Luând în considerare propunerea Comisiei Europene și recente evoluții juridice și practice ale acquis-ului Schengen, raportorul împărtășește opinia Comisiei cu privire la necesitatea

modificării actualului Cod al frontierelor Schengen. Este vital să se păstreze ideea că eliminarea controalelor la frontierele interne dintre statele membre este inseparabilă de necesitatea unor controale eficiente, a unei cooperări mai strânse și a încrederii reciproce la frontierele externe ale Spațiului Schengen. Acest lucru este în mod special valabil în perioada actuală, în care au loc evenimente presante la frontierele externe ale UE (cum ar fi schimbările politice radicale din Africa de Nord), evenimente care afectează în mod direct fluxurile migrației în direcția UE.

În acest context, raportorul prezintă amendamente care ameliorează cadrul actual și care urmează în esență două principii. Primul este consolidarea normelor care facilitează, simplifică și contribuie la evoluția libertății de circulație în Spațiul Schengen european, iar al doilea principiu este susținerea unui cadru riguros de control și securitate la frontierele externe ale teritoriului statelor membre.

Raportorul este, de asemenea, de acord cu privire la importanța pe care o au, pentru consolidarea acquis-ului Schengen, acordurile bilaterale încheiate între statele membre și țările terțe cu privire la punctele comune de trecere a frontierei. Aceste acorduri trebuie să fie compatibile cu dreptul și cu valorile europene. Așa cum se poate observa din exemplul acordurilor existente, cum ar fi cele încheiate între Ucraina și Polonia sau între Ungaria și Croația, acest tip de acorduri pot constitui mijloace de îmbunătățire a protecției și a controalelor la frontieră ale persoanelor care vor să treacă prin punctele de trecere a frontierelor externe.

Consolidarea frontierelor externe va aduce după sine securitate juridică, o creștere a solidarității între statele membre și o stimulare a creșterii economice. În orice caz, trebuie semnalat faptul că aceste propuneri ar trebui să acorde o mare atenție protecției drepturilor individuale ale tuturor persoanelor care intră sau încearcă să intre în Spațiul Schengen, conform îndelungatei tradiții politice și juridice a Uniunii Europene. În plus, raportorul remarcă faptul că, atunci când se dovedește că anumite acțiuni sau omisiuni ale unei țări terțe provoacă tulburări la frontierele externe ale Spațiului Schengen, statele membre trebuie să fie implicate și să acționeze, în materie de supraveghere a frontierelor, în conformitate cu articolul 215 din TFUE.

La conceperea amendamentelor la prezenta propunere, pe lângă noul Tratat de la Lisabona și legislația UE din domeniul protecției drepturilor omului, raportorul a luat în considerare și legislația europeană recent adoptată, cum ar fi Codul vizelor, Directiva privind returnările și amendamentele prezentate cu puțin timp în urmă la propunerea de regulament a Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (FRONTEX), care oferă noi arii de acțiune, pentru a îmbunătăți managementul integrat al frontierelor externe ale Uniunii.

Astfel, actuala propunere, deși este de natură mai tehnică, reprezintă o valoare adăugată pentru evoluția acquis-ului Schengen. Propunerea oferă beneficii imediate, facilitând controalele de frontieră și permițând evoluția acestora, și crescând încrederea și solidaritatea în Spațiul Schengen. Mesajul său este foarte clar: în ciuda perioadei dificile pe care o traversează, Uniunea Europeană își continuă angajamentul în direcția procesului de integrare și rămâne fidelă valorilor sale, vizând garantarea păcii, securității și prosperității pe continent.

Raportorul își exprimă convingerea că problemele comune pot fi soluționate doar cu ajutorul unor obiective comune, iar idealurile comune pot fi realizate doar prin cooperare și încredere reciprocă.

PROCEDURĂ

Titlu	Modificare a Codului Frontierelor Schengen și a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen			
Referințe	COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD)			
Data prezentării la PE	10.3.2011			
Comisie competentă în fond Data anunțului în plen	LIBE 24.3.2011			
Comisie(i) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	AFET 24.3.2011	DEVE 24.3.2011		
Avize care nu au fost emise Data deciziei	AFET 22.3.2011	DEVE 22.3.2011		
Raportor(i) Data numirii	Georgios Papanikolaou 25.5.2011			
Contestarea temeiului juridic Data avizului JURI	JURI 19.6.2012			
Examinare în comisie	31.8.2011	26.1.2012	28.2.2012	27.3.2012
	6.6.2013			
Data adoptării	6.6.2013			
Rezultatul votului final	+: –: 0:	41 2 1		
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu Houillon, Nuno Melo, Roberta Metsola, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Nils Torvalds, Wim van de Camp, Axel Voss, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra			
Membri supleanți prezenți la votul final	Dimitrios Droutsas, Mariya Gabriel, Evelyne Gebhardt, Stanimir Ilchev, Franziska Keller, Jean Lambert, Jan Mulder			
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Jens Nilsson, Sabine Verheyen			
Data depunerii	7.6.2013			